Küçük Yardımcılar Kulübü

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Yardımcılar Kulübü

Yavuz DEMİRKIRAN

Maya, salıncakların gıcırdadığı ve kaldırımların yapraklarla kaplandığı Akçaağaç Sokağı'nda yaşıyordu. Sıcak kahverengi bir teni, iki topuz örgülü siyah saçları ve her yere taşıdığı küçük bir not panosu vardı. Güneşli bir sabah Maya panosuna büyük bir fikir yazdı: Yardım eden bir kulüp kur. Arkadaşlarıyla paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Leo yan komşuydu. Dalgalı kızıl saçları, burnunun üzerinde çilleri ve yürürken şıngırdayan bir alet kemeri vardı. Bir şeyleri tamir etmeyi çok severdi. Priya iki ev ötede yaşıyordu; uzun boylu ve sakin, uzun siyah saçlı, malzemelerle dolu bez bir çantası vardı. Sam ise sokağın karşısında yaşıyordu; küçük ve hızlı, ters takılmış mavi bir şapkası ve kocaman bir gülümsemesi vardı.

Maya büyük meşe ağacının altında bir toplantı düzenledi. 'Küçük Yardımcılar Kulübü'nü kuralım,' dedi. 'Her hafta bir iyilik görevi.' Leo başını salladı. 'Ben bir şeyleri tamir edebilirim,' dedi. Priya defterini açtı. 'Planlarımızı ben yazarım.' Sam ayak parmaklarının ucunda zıpladı. 'Ben herkesi davet ederim!' Hep birlikte beşlik çaktılar. Küçük Yardımcılar Kulübü doğmuştu.

Kulüp ilk görevi için eski oyun alanını seçti. Orası tozlu ve buruşuk kâğıtlarla doluydu. Maya panosuna bir kontrol listesi yaptı. Leo büyük bir çöp torbası getirdi. Priya bir süpürge taşıdı ve Sam şanslı şapkasını taktı. Çöpleri topladılar, kaydırakları süpürdüler ve salıncakları sildiler. Öğlene kadar oyun alanı yeni gibi pırıl pırıl oldu.

Emma adında küçük bir kız oynamaya geldi. 'Vay canına!' dedi. 'Burası ne kadar temiz!' Kulüp üyeleri gülümsedi. Maya panosuna 'Oyun alanı: tamam!' yazdı. Leo salıncak takımındaki gevşek bir cıvatayı sıktı. Priya bir not ekledi: 'Gelecek hafta: kuş evleri.' Sam etrafta koşup çocukları katılmaya davet etti. İki çocuk evet dedi. Kulüp büyüyordu.

Ertesi hafta kulüp parkın kenarında buluştu; orada üç kuş evi eğri ve çatlak bir şekilde asılıydı. Leo çekicini ve tornavidasını çıkardı. 'Bunları tamir edebiliriz,' dedi. Priya ihtiyaç duyduklarını yazdı: çiviler, ahşap tutkalı ve boya. Maya malzeme istemek için bir komşunun kapısını çaldı. Sam boya kutusunu dökmemeye dikkat ederek taşıdı.

Yakınlarda yaşayan Bayan Chen onlara çiviler ve bir gülümseme verdi. 'Siz çocuklar harikasınız,' dedi. Leo çekiçle vurdu ve tutkalla yapıştırdı. Priya kuş evlerini parlak maviye boyadı. Maya merdiveni sabit tuttu. Sam aletleri yukarı uzattı. İşleri bitince üç mutlu kuş evi dimdik ve sağlam durdu. Bir kızılgerdan birinin üstüne kondu ve tatlı bir şarkı söyledi.

Kulübün üçüncü görevi yaşlı komşulara yardım etmekti. Priya yardıma ihtiyacı olabilecek kişilerin listesini yaptı. Diz ağrısı olan Bay Gomez'i ziyaret ettiler. Sam onun verandasını süpürdü. Maya bitkilerini suladı. Leo gıcırdayan bir kapıyı tamir etti. Priya bir alışveriş listesi yazdı ve yüksek sesle okudu. Bay Gomez ışıl ışıl gülümsedi. 'Bütün haftamı güzelleştirdiniz,' dedi.

Küçük Yardımcılar Kulübü'nün haberi yayıldı. Daha çok çocuk katılmak istedi. Maya'nın panosu fikirlerle doldu: topluluk bahçesini temizlemek, bir bank boyamak, kütüphane için kitap toplamak. 'Bunlar büyük projeler,' dedi Priya. 'Bir plana ihtiyacımız var.' Leo başını salladı. 'Ve belki biraz da yetişkin yardımına.' Sam elini kaldırdı. 'Ben anneme sorarım!'

Kulüp topluluk merkezinin duvarına bir duvar resmi yapmaya karar verdi. Bu kocaman bir işti. Maya aceleyle öne atıldı ve dev bir güneş çizmeye başladı. Ama boya damladı ve güneş eğri göründü. 'Düşündüğümden daha zormuş,' diye iç çekti. Leo, 'Bir bölümü bitirmeden diğerine başlamayalım,' dedi. Priya defterini açtı. 'Bir programa ihtiyacımız var.'

Arkadaşlar bir plan yaptı. Priya her adımı yazdı. Leo duvarda çatlak olup olmadığını kontrol etti ve onları onardı. Maya topluluk merkezinin müdürü Bayan Rivera'dan rehberlik istedi. 'Önce taslak çizmeli, sonra boyamalısınız,' dedi Bayan Rivera. Sam yardım etmeleri için daha çok çocuk davet etti. Kâğıt üzerinde çalıştılar. Yavaş yavaş, dikkatle bir kareyi bir kare ekleyerek duvar resmi şekillenmeye başladı.

Boyama günü herkes birlikte çalıştı. Maya dış çizgiyi çizdi. Leo renkleri karıştırdı. Priya herkesi programda tuttu. Sam fırçaları dağıttı ve grubu güldürdü. Komşular limonata getirdi. Bay Gomez bile izlemeye geldi. Duvar resmi bitince, parlak bir güneşin altında birbirine yardım eden çocukları gösteriyordu. Herkes alkışladı ve sevinçle bağırdı.

Küçük Yardımcılar Kulübü oyun alanını, kuş evlerini ve birçok kalbi değiştirmişti. Maya panosuna baktı ve gülümsedi. 'Başardık,' dedi. 'Ama plan yapmadan ve yardım istemeden bunu başaramazdık.' Leo onunla beşlik çaktı. Priya defterini kapattı. Sam, 'En iyi kulüp!' diye bağırdı. Hepsi aynı fikirdeydi.

Kasabadaki diğer çocuklar kulübü duydu. Kendi yardımcı kulüplerini kurdular. Çam Sokağı'nda kütüphaneyi temizleyen bir kulüp vardı. Meşe Caddesi'nde çiçek diken bir başkası. Maya'nın kulübü onları ziyaret etti ve ipuçlarını paylaştı. 'Haftada bir görev,' dedi Maya. 'Ve ihtiyaç duyduğunuzda her zaman yardım isteyin.' Kasaba iyilikle pırıl pırıl parladı.

Belediye başkanı yardımcı kulüpleri duydu ve onları bir kasaba toplantısına davet etti. Her kulübe bir sertifika verdi. 'Bize küçük eylemlerin büyük fark yarattığını gösterdiniz,' dedi. Maya sertifikasını gururla tuttu. Leo, Priya ve Sam yanında durdu. Bütün salon alkışladı. Küçük Yardımcılar Kulübü harika bir şey başlatmıştı.

O gece Maya meşe ağacının altına oturdu ve panosuna yazdı: 'İyilik paylaşıldıkça büyür.' Oyun alanını, kuş evlerini ve duvar resmini düşündü. Arkadaşlarını ve bütün yeni yardımcıları düşündü. Takım çalışmasının ve planlamanın büyük hayalleri mümkün kıldığını öğrenmişlerdi. Ve Küçük Yardımcılar Kulübü, her seferinde küçük bir görevle yardım etmeye devam edecekti.